

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/43/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010158
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2615010158.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci proti obž. G. W. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 26.10.2015, č.k. 2T/66/2015-324, na verejnom zasadnutí dňa 14.4.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný G. W., nar. X.X.XXXX uznáva za vinného, že
1. v druhej polovici mesiaca júl 2014 asi okolo 12.00 h v L., L. č. XXX, vo dvore rodinného domu č. XXX zobral motorovú pílu a bezdôvodne chcel porezať drevený altánok, keď sa mu v tom snažila zabrániť jeho družka T. T., tak sa tejto vyhrážal so slovami: „ak mi v tom budeš brániť porežem na kusy aj Teba“, tomuto skutku bola svedkom Z. C., nar. XX.X.XXXX, ktorá obvineného upokojila s tým, že následne od ďalšieho konania upustil, čím vzbudil u T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom L., L. č. XXX, dôvodnú obavu o svoj život, že svoje vyhrážky uskutoční,

2. dňa 13.8.2014 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách, v L., L. č. XXX, v spálni rodinného domu č. XXX z dôvodu, že mu jeho družka T. T. nechcela dať cigarety, ju fyzicky napadol tým spôsobom, že ju udrel otvorenou dlaňou pravej ruky do oblasti ľavého ucha, následkom čoho jej v uchu prasklo a na ľavé ucho nepočula, čím T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom L., L. č. XXX spôsobil zranenia pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti ľavej ušnice ľahkého charakteru, perforáciu blanky bubienka ľavého ucha v oblasti predných kvadrantov s dobou liečenia a práceneschopnosti 1 až 3 týždne podľa znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu č. 029/15,

3. v presne nezistený deň koncom mesiaca november 2014, približne o 17.00 h v L., L. č. XXX, vo vnútorných priestoroch rodinného domu č. XXX zobral kuchynský nôž a s týmto sa začal bezdôvodne vyhrážať družke T. T., že ju podreže, čím vzbudil u T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom L., L. č. XXX dôvodnú obavu o svoj život a svoje zdravie, že tieto vyhrážky uskutoční,

4. dňa 24.2.2015 v čase asi o 23.00 h v L., L. č. XXX, v spálni rodinného domu č. XXX, pod vplyvom alkoholu nadával družke a poškodenej T. T., že je kurva, šľapka, potom sa jej začal opätovne bezdôvodne vyhrážať slovami: „zarežem Ťa nožom a vykuchám ako starého psa“, následne začal vynášať časti nábytku z vnútra domu na dvor z dôvodu, že ich zapáli, poškodenej z obavy o svoj život a svoje zdravie vybehla na ulicu a svojím mobilným telefónom privolala hliadku polície, čím vzbudil u T. T., nar. XX.X.XXXX, bytom L., L. č. XXX dôvodnú obavu o svoj život a svoje zdravie, že tieto vyhrážky uskutoční,

teda

v bode 1, 3

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 2

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

v bode 4

inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal:

v bode 1, 3

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 a § 138 písm. a) Trestného zákona,

v bode 2

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 Trestného zákona,

v bode 4

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) a § 127 ods. 5 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), Tr. zák., § 38 ods. 4 Trestného zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obvinenému G. W. ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa §287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Mamateyova 17, Bratislava IČO: 35937874 nahradiť škodu vo výške 539,19 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 26.10.2015, č.k. 2T/66/2015-324 uznal obžalovaného G. W. za vinného na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, právne kvalifikoval jeho konanie v bode 1, 2, 3 rozsudku ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. pokračujúci a v bode 2 rozsudku ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.. Za to ho odsúdil podľa § 156 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. mu uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou a podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamateyova 17, Bratislava, IČO: 35937874 nahradiť škodu vo výške 539,19 eur.

Uvedené rozhodnutia prvostupňový súd odôvodnil tým, že na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní uznal súd obž. G. W. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. pokračujúceho, prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe prokurátora č. Pv 162/15/2205, nakoľko bolo preukázané, že v bode 1 a 3 inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - blízkej osobe, v bode 2 inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe, v bode 4 inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom

na zdrví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe.

Obžalovaný sa v prípravnom konaní k trestnej činnosti priznal a to jednak pri preštudovaní spisu ako i pri výsluchu ohľadom rozhodovania o jeho vzatí do väzby. Následne na pojednávaní dňa 25.5.2015 a dňa 10.8.2015 svoju výpoveď zmenil a svoju vinu poprel v každom bode obžaloby a nesúhlasil s náhradou škody ani v jednom bode obžaloby.

Priebeh udalostí, kladených obžalovanému za vinu v 1 bode obžaloby, mal súd preukázaný jednak z výpovede samotnej poškodenej T. T. a tiež z výpovede svedkyne Z. C., susedy, ktorá v čase skutku išla aj spolu so svojimi deťmi na návštevu k poškodenej T. T. a začula jej krik na dvore. Tá jednoznačne potvrdila, že obžalovaný pod vplyvom alkoholu s motorovou pílou v rukách kričal na T. T., že ak neuhne, tak poreže aj altán, aj ju a viackrát to zopakoval. Z. C. sa pokúsila vzniknutú situáciu vyriešiť, vytrhla obžalovanému pílu z rúk a ukludňovala obžalovaného, čo sa jej nakoniec aj podarilo. Podľa výpovedí obžalovaného ako i svedkýň sa na mieste činu, na dvore poškodenej, nachádzal ešte svedok P. L., ktorý tam spolu s obžalovaným popíjal, ten však na hlavnom pojednávaní uviedol, že o predmetnom incidente nič nevie a nič si nepamätá.

Existenciu, priebeh a následky skutku kladeného obžalovanému za vinu v bode 2 obžaloby mal súd preukázané jednak z výpovede poškodenej, z lekárskeho správy obvodnej lekárnice MUDr. J., odbornej lekárnice MUDr. P., z lekárskeho správy Nemocnice s poliklinikou Skalica, ako i z vykonaného znaleckého dokazovania - znaleckého posudku č. 029/15 a dopĺňujúceho výsluchu znalca z odboru zdravotníctvo, traumatológia MUDr. Mariána Pamulu, ktorý potvrdil, že takýto druh zranenia, aký je u poškodenej T. T., vzniká pretlakom, ktorý nastáva vo vonkajšom zvukovode, čomu najčastejšie dochádza pri údere otvorenou dlaňou, teda fackou vedenou do oblasti ušnice, kedy je najdôležitejšie hermetické uzatvorenie a vznik pretlaku v uchu vonkajšom zvukovode, ktorý následne pretrhne blanku bubienka. Intenzita takto vedeného úderu nemusí byť silná, dôležité je, aby dlaň hermeticky uzavrela zvukovod a vzduch vo vonkajšom zvukovode nemohol uniknúť von, pričom nie je rozhodujúce, či poškodená v momente úderu sedela alebo stála. Efekt by bol rovnaký. Znalec svojou výpoveďou jednoznačne vyvrátil obranu poškodenej, že poranenie mohlo vzniknúť pri usmrcovaní hmyzu.

Priebeh udalostí kladených za vinu obžalovanému v bode 3 obžaloby mal súd preukázaný nielen z výpovede samotnej poškodenej T. T. a svedkyne B. L., ktorá rázne poprela, že by malo ísť len o hru na čečenských povstalcov, ale aj z fotodokumentácie vyhotovenej mobilným telefónom svedkyňou B. L., nachádzajúcou sa v čase skutku na mieste činu. Potvrdila, že obžalovaný veľkým nožom ohrozoval poškodenú T. T. v oblasti brucha a následne v hornej časti tela so slovami a vyhrážkami, že ju podreže ako prašivého psa. Rozpor vo výpovedi uvedenej na hlavnom pojednávaní ohľadne vyhotovených fotografií bol odstránený konfrontáciou poškodenej T. T. a mal. svedkyne B. L..

Priebeh udalostí kladených za vinu obžalovanému v bode 4 obžaloby mal súd preukázaný z protokolu udalostí o oznámení na linku 158 ako aj zo záznamu OO PZ Senica zo dňa 25.2.2015 po príchode policajtov na miesto činu.

Rozhodnutie o treste odôvodnil prvostupňový súd tak, že vychádzal z ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. o úhrnnom treste, pričom súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., a zároveň zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Keďže súd zistil prevahu priťažujúcich okolností, pri ukladaní trestu zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu zo zákonom stanovenej trestnej sadzby vzťahujúcej sa na čin najprísnejšie trestný a to jeden rok až tri roky (§ 156 ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák.), a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici jeho výmery dva roky. Vzhľadom ku skutočnosti, že obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin súd ho v zmysle § 48 ods. 2 Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Keďže obžalovaný skutky uvedené v obžalobe spáchal pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním súd mu zároveň v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. i s poukazom na závery znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou MUDr. Gregorovou, uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, pretože práve alkoholizmus obžalovaného je hlavným spúšťačom všetkých jeho konfliktov, pod vplyvom ktorého je obžalovaný voči poškodenej T. T. agresívny a dochádza k fyzickým útokom na jej osobu. Súd v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., nahraďiť škodu vo výške 539,19 € z titulu vyplatenia bolestného poškodenej T. T., nar. XX.X.XXXX, stanovenú znaleckým posudkom č. 029/15 vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Mariánom Pamulom.

Proti uvedenému rozsudku vo všetkých jeho výrokoch podal včas odvolanie obžalovaný. Prokurátor sa na hlavnom pojednávaní, po vyhlásení rozsudku vzdal práva podať proti nemu odvolanie. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317, ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v zmysle § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom rozsudku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k týmto záverom.

Zistenia prvostupňového súdu ohľadne skutkového stavu považuje odvolací súd za správne. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na rozhodnutie o obžalobe a zistené skutočnosti potom správne vyhodnotil a správnym spôsobom ustálil skutkový stav. Nemožno sa teda stotožniť s názorom obžalovaného, ktorý uvádza v odôvodnení svojho odvolania, že prvostupňový súd nezistil náležité skutkový stav, nakoľko nevykonal obhajobou navrhované dôkazy. Konkrétne poukazuje obhajoba na to, že súd si mal zadovážiť lekárske správy z psychiatrického oddelenia Nemocnice v Trnave, kde bola poškodená hospitalizovaná. Podľa obhajoby by potom súd zistil, že poškodená je psychicky labilná, pod stresom koná skratovo a má sklony k fabulácii. Podľa názoru odvolacieho súdu sa prvostupňový súd k otázke pri vierohodnosti výpovede poškodenej dostatočným spôsobom vysporiadal s otázkou jej zdravotného stavu, keď zabezpečil lekársku správu MUDr. J., obvodnej lekárky poškodenej. z obsahu tejto lekárskej správy nevyplývajú skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že by poškodená v čase konania hlavného pojednávania respektíve v čase, keď bola vypočúvaná v prípravnom konaní trpela psychickou chorobou alebo poruchou, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na obsah jej výpovede. Tvrdenie obhajoby, že ak by si prvostupňový súd zabezpečil lekárske správy z psychiatrického oddelenia trnavskej nemocnice, bolo by preukázané, že poškodená je psychicky labilná, pod stresom koná skratovo a má sklony k fabulácii, je iba domnienka obhajoby, ktorá nie je podložená objektívne zistenými skutočnosťami. Posudzovanie vierohodnosti výpovede svedka v trestnom konaní je výlučne úlohou súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že prvostupňový súd nezistil také vážne rozpory medzi výpoveďou svedkyne poškodenej v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, aby to odôvodňovalo pochybnosti o pravdivosti výpovede. Výpoveď svedkyne poškodenej tiež korešponduje aj s inými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, najmä s výpoveďou svedkyne B. L. a Z. C.. Aj podľa názoru odvolacieho súdu niet rozumných pochybností o pravdivosti výpovede svedkyne poškodenej T. T.. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku vyčerpávajúcym spôsobom uviedol, na základe, ktorých dôkazov mal za preukázané spáchanie skutkov uvedených v bode 1 až 4 obžaloby.

S úvahami prvostupňového súdu sa odvolací súd stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje. Pokiaľ ide o skutok uvedený v bode 1 rozsudku, rozdielnosti vo výpovedi svedkyne poškodenej, na ktoré poukazuje obhajoba v odôvodnení svojho odvolania, boli správne prvostupňovým súdom vyhodnotené

tak to, že tieto nie sú v tak podstatné, aby znižovali váhu výpovede svedkyne poškodenej na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaného ohľadne rozporov, ktoré sú podľa neho prítomné pri výpovediach svedkov a poškodenej vo vzťahu k skutkov v bodoch 3 a 4 rozsudku, odvolací súd uvádza, že hodnotenie dôkazov zo strany prvostupňového súdu je správne a vyčerpávajúcim spôsobom v odôvodnení vysvetlené. Obhajobou namietané rozpory nie sú spôsobilé spochybniť presvedčivosť ostatných dôkazov svedčiacich proti obžalovanému.

Úmysel obžalovaného spôsobiť ublíženie na zdraví poškodenej pri skutku uvedenom v bode 2 rozsudku je možno vyvodiť jednak z celkového správania sa obžalovaného voči poškodenej, ktoré tomuto incidentu predchádzalo a za ktoré bol uznaný vinným v bode 1 napadnutého rozsudku. Zavinenie obžalovaného, minimálne v podobe nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Trestného zákona je možné vyvodiť i z toho, že ako chlap si musel uvedomiť, že jeho úder rukou do tváre ženy môže spôsobiť ujmu na zdraví v takom rozsahu ako bola v skutočnosti spôsobená. Takáto vedomosť vychádza z priemernej úrovne inteligencie a životných skúsenosti človeka vo veku obžalovaného.

Na základe dostatočne vykonaného dokazovania dospel prvostupňový súd k správnym zisteniam, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutkov, ktoré sú uvedené v bodoch 1-4 napadnutého rozsudku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že toto konanie obžalovaného v jednotlivých bodoch obžaloby i správne právne posúdil. Vo výrokovej časti rozsudku, v jeho právnej vete však nesprávne uviedol právnu kvalifikáciu jednotlivých skutkov obžalovaného. Vzhľadom na správnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku v tejto časti sa odvolací súd domnieva, že pri tvorbe výroku rozsudku došlo zo strany prvostupňového súdu k omylu, nie však nesprávnemu právnemu vyhodnoteniu konania obžalovaného. Preto bolo potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o vine a teda aj o treste zrušiť v zmysle ust. § 321 ods. 3 Trestného poriadku za bodkočiarkou.

Keďže prvostupňový súd v dostatočnej miere vykonal dokazovanie, ktoré je potrebné na rozhodnutie vo veci samej, odvolací súd postupom, ktorý mu umožňuje ustanovenie § 322 ods. 3 Trestného poriadku nahradil zrušený výrok o vine vlastným výrokom tak, aby právna veta korešpondovala zo správne ustáleným skutkovým stavom. Výrok o treste odvolací súd prevzal zo zrušeného výroku prvostupňového súdu, nakoľko tento považuje za správny a zákonný. Odôvodnenie uloženého trestu i ochranného opatrenia je v prvostupňovom rozsudku uvedené vyčerpávajúcim spôsobom, preto naň odvolací súd v plnej miere odkazuje bez potreby jeho opakovania.

Výrok o povinnosti nahradiť škodu spôsobenú zdravotnej poisťovni, ktorý je uvedený vo výroku prvostupňového súdu je opätovne vecne správny. Nesprávne však prvostupňový súd odôvodňuje jeho právny základ. Nejde o vyplatenia bolestného poškodenej T. T., stanovenú znaleckým posudkom vypracovaným znalcom z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ale o výšku nákladov na zdravotnú starostlivosť, ktorú zdravotná poisťovňa za svojho poistenca - poškodenú vynaložila. Nesprávnosť odôvodnenia však nemá vplyv na správnosť napadnutého výroku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.